

Eidem
P R I N C I P I

ἑποτρυνόντων.

Cresce *Britanniaca* germen prænobile *Cedri*,
Vsq; virescentes sparge re-spargè Comas.
Te, *Patre*, nec *Patruo*, nec *Avis*, *Atavisq;* minorem,
Famigerante *Tuba Sera inventa* canat.
Cresce feriq; ausis superos ingentibus *Orbes*,
Orbis ut admirans stet stupeâtq; *Minor*.

A D
C a n D I D o s
s e V e r I o r e s
V I r o s .

Prospèranos habeant *Satraponno's* ora serenant;
Spresà abeant *Satyrwn aspera*, IV D I C I V M.

V I L L I M V °
C h l c c
C . C .

Anno
ter
prænotato.

Dono P r I n C i p I b V s gratari ne Inf I M a -
F I N I s .

Emenda.

Leg. (Ortas) pro (Ædis) in versione Latina Regis distichi, &c. save.

Eidem
P R I N C I P I

ἑποτρυνόντων.

Cresce *Britanniaca* germen prænobile *Cedri*,
Vsq; virescentes sparge re-spargè Comas.
Te, *Patre*, nec *Patruo*, nec *Avis*, *Atavisq;* minorem,
Famigerante *Tuba Sera inventa* canat.
Cresce feriq; ausis superos ingentibus *Orbes*,
Orbis ut admirans stet stupeâtq; *Minor*.

A D
C a n D I D o s
s e V e r I o r e s
V I r o s .

Prospèranos habeant *Satraponno's ora* serenant;
Spresà abeant *Satyrôn aspera*, IV D I C I V M.

V I L L I M V °
C h l c c
C . C .

Anno
ter
prænotato.

Dono P r I n C i p I b V s gratari ne Inf I M a -
F I N I s .

Emenda.

Leg. (Ortas) pro (Ædis) in versione Latina Regis distichi, &c. save.

D V E L L V M

P O E T I C V M.

Contendentibus,

1213. R. 19
3

GEORGIO EGLISEMMIO

MEDICO REGIO,

K Bible bed & Testament Psalms

GEORGIO BVCHANANO

REGIO PRÆCEPTORE.

Pro

Dignitate paraphraseos Psalmi centesimi

Quarti.

Adiectis prophylacticis aduersus

Andrea Meluini Cauillum in

Aram Regiam, aliisque

Epigrammatis.

LONDINI

Excudebat *Edwardus Aldens,*

Anno Com. 1618.

D VELL VM

P O R T I C V M

Concord nupus

G E O R G I O F E L I X

MEDICO REGIO

G E O R G I O B A C H A N A N O

R E G I O P R A E C E P T O R E

P R O

Dignitate paraphrasos Philini consensum

Qua m

Adiecit propheticis notulis

et notis, Antiqui Cantuarii

Antiqui Regium, et alia

et alia

L O N D I N I

Excusabitur Edwardus

Anno Domini 1612

IACOBO
TRISMEGISTO
MAGNÆ BRITANNIÆ
Regi.

PLæriq; omnes (Rex maxime, Rex optime) te ut Regem colunt, ego te ut regno dignissimum. Si quando menti obuersaris meæ, simul quo te salutem, id Maronis occurrit.

*Nulla meis sine te quæretur gloria rebus
Seu pacem seu bella geram, tibi maxima rerum
Verborumq; fides.*

Quantum æquitate in regnis temperandis, tantum ingenij acumine, dicendi lepore, arcanorum scientiâ, & præsentium opinionem, & superiorum gloriam vicisti.

Cui ergo Phæbæum hoc duellum aptius quàm tuæ Majestati sacrabitur? tuorum est subdito.

subditorum, tuorum famulorum, non pari
fide tuorum. Fidem erga te meam, priua-
bo hic potius debito testimonio (ut de se
Tullius) quàm id cum mea laude commu-
nicem. At pelsimè dispeream nō optimè
proba uero antagonistam Buchananum, im-
pietatem in Deum, perfidiam in Principem,
tyrannidem in Mulas exercuisse, quantum-
uis ab impuro puritanorum cætu laudibus
ad cælos feratur. Impietatis notam an de-
clinabit, qui Baccho priscorum ritu seriò
sacrificium obtulit? Qui Romæ insulæ cul-
tores describens, homines appellat rudes ac
omnis propè religionis expertès: eiusmodi
tamen solos esse illos censet, solos (inquam)
quibus nec aliud quidquam, præterquàm
quod suæ conditionis commoditatem non
intelligant, ad summā fælicitatem deesse vi-
deatur? Piusne an impius iste qui in homi-
nib⁹ omnis propè religionis expertib⁹, ij(sq;
solis, summam fælicitatem collocauit? Num
Christicola probus, qui concionatorem fa-
miliare ientaculum pro sacramento, ex im-
prouiso vsurpantem collaudauit? An Prin-
cipi fidus, qui Reginam insontem optimè
de

de se meritam, tot mendacijs, tot calumnijs
infectans, Reges deponendos, plectendos,
necâ los populo subternit? Innumera hûc
spectantia maioris otij, grauioris negotij,
tempori, & volumini oportunitiori seruanda
prætereo, solâ ejus poësin suo sæculo ma-
gâ habitam nunc attingam. Vna centesimi
quarti Psalmi poëtica paraphrasis, ornatif-
sima poëmatum Buchanani temerè hacten-
nû, iudicata est. Verûm si elegantia poëtica
regulis, non imperitorum opinionibus nitē-
dum, licet nominati carminis materies le-
ctissima sit, ipsum tamen carmen non vsq;
adeò politum esse, adnitar demonstrare. Ad
neglectæ poëseos cultum, nescio quo fato
Dij superi, quo consilio homines, altiora
molientem reuocârunt. Postulatus num re-
citatum Buchanani poëma incomparabile
arbitrarer; vbi negassem, incomparabilis
quidam Buchanani admirator & buccina-
tor, vt publicis certaminum præmijs qua-
lemcunq; famam mihi partam & mihi spre-
tâ, non suis sed alienis viribus imminueret,
statim proposi o pretio; deposito pignore,
præfixo die, exhibitâ chartâ, parato calamo,

me ad fidem, ad syngraphum, ad certamen
cum Buchanano, nihil minus cogitantē pro-
uocauit. Quod equidem eò suscepi luben-
tius, quò ardentius, perniciosam multorum
opinionem, Buchananum historiæ veritate
& scribendi nitore, cunctis præcellere, non
solum viuis sed etiam mortuis inuidendo
existimantium, cunctorum animis extirpa-
tam cupiebam. Mihi prætereà gaudebam,
tàm præclaram occasionem oblatam, quâ
ad intermissa poëseos studia recolenda tan-
dè aliquandò adstringerer. Vt olim pue-
ro mihi apud Maiestatem tuam & apud pro-
pinquos Musæ gratiolam conciliârunt;
vtq; ad honorem solennem mihi peregrè
per inuidorum,

— — *Medias acies, mediòsq; per ignes*
Inuenere viam: — — — —

Ità si fors iuuerit, posse modò lauream au-
gere coniiciens, mecū tacitus concinebam.

— — — *Possit quid vinida virtus*
Experiare licet, non longè scilicet hostes
Quarendi nobis. — — — —

Nec longè quoq; Maiestatem Regiam
ante datum susceptæ velitationis specimè,
verbis detinebo.

Ergo

Ergo Rex serenissime, tam animo quam
vultu sereno, quâ soles benignitate aucto-
rem, eâdem tibi dicatam hanc luctam con-
templeris.

Vale, flore, vine, Regum Rex optime.

Majestatis tuæ,

Subditus humilis,

Servus fidelis,

Propugnator acerrimus,

GEORGIUS EOLISEMMIVS.

EIDEM EIVSDEM

De

INGENIO REGIO, BUCHANANI

Præceptoris sui toxicis intacto,
& illibato.

Epigramma.

*C*urarum labor est ignes, IACOBÉ, tuarum,
Cunarum est angues exuperare labor.
Surgenti è cunis, agitans tibi subdola curas
Te Buchananeia sepsit Echidna schola.
Nec caperet tenerum mellito felle Monarcham,
Musarum donis autodidactos eras.
Ille parens Divinum nutu vaga sidera torquens
Te docuit, rerum qui tibi frana dedit.
Certius à veris docuit secludere falsa,
Quàm Buchananæ te potuere sales.

DVELLVM
POETICVM

PRO

Dignitate paraphraseos

Psalmi Centesimi quarti.

Decertantibus,

GEORGIO { EGLISEMIO MEDICO } REGIO.
 { BUCHANANO PAEDONOMO }

Cui annexa Epigrammata,

Nec-non

Astrologicum de causis & effectibus
noui Cometæ Iudicium.

LONDINI

Typis *Eduardi Aldae*, Anno Dom. 1619.

EIDEM EIVSDEM

De

INGENIO REGIO, BUCHANANI

Præceptoris sui toxicis intacto,
& illibato.

Epigramma.

*C*uræ labor est ignes, IACOBÉ, tuarum,
Cunarum est angues exuperare labor.
Surgenti è cunis, agitans tibi subdola curas
Te Buchananeia sepsit Echidna schola.
Ne caperet tenerum mellito felle Monarcham,
Musarum donis autodidactos eras.
Ille parens Diuini nutu vaga sidera torquens
Te docuit, rerum qui tibi frana dedit.
Certius à veris docuit secludere falsa,
Quàm Buchananæ te potuere sales.

DVELLVM
POETICVM

PRO

Dignitate paraphraseos
Psalmi Centesimi quarti.

Decertantibus,

GEORGIO { EGLISEMMIO MEDICO } REGIO.
 { BUCHANANO PAEDONOMO }

Cui annexa Epigrammata,

Nec-non

Astrologicum de causis & effectibus
noui Cometæ Iudicium.

LONDINI

Typis *Edwardi Aldae*, Anno Dom. 1619.

DELLA
POTESTÀ

PRO

DELLA POTESTÀ

DELLA POTESTÀ

DELLA POTESTÀ

DELLA POTESTÀ

DELLA POTESTÀ

DELLA POTESTÀ

DELLA POTESTÀ

DELLA POTESTÀ

DELLA POTESTÀ

DELLA POTESTÀ

DELLA POTESTÀ

DELLA POTESTÀ

DELLA POTESTÀ

DELLA POTESTÀ

DELLA POTESTÀ

DELLA POTESTÀ

DELLA POTESTÀ

DELLA POTESTÀ

I A C O B O
M A G N O.

M A G N Æ B R I T A N -

N I Æ Regi, *Author*

Consilij sui rationem
reddis.

SI meis mihi vitam auspi-
cijs tráfigere liceret, (po-
tentissime Rex, Regum
decus, literatorum deli-
ciæ) dignâ eorum com-
mendatione, qui literis
penè labentibus gnauiter
conati sunt pristinum restituere splendo-
rem, nihil antiquius, nihil iucundius duce-
rem. E quibus Georgium Buchananum

fælicissimo illustratum ingenio, nî tanto
Deorum munere abuti maluisset, tota lite-
ratorum cohors diù multùmq; fuisset ve-
nerata. O ancipitem casum! o quàm cu-
perem viri huius famam sartam tectâmq;!

— — — — *Nec enim benefacta, malignè
Detrectare meum est.* — — — —

Quàm lubenti animo lassatis ejus mani-
bus parcerem, si vel ipse tantillum Regi-
bus, Reginæ innocuæ, veris heroïbus pe-
percisset. Non sic Althæa mater, ob cæsos
Toxea & Plexippum fratres, in filium Me-
leagrum ultionem meditata, num funere-
um fatalis stipitis torrem in ignes conij-
ceret, dubitabat.

*Tum conata quater flammis imponere ramum,
Capta quater tenuit, pugnat materq; sororq;
Et diuersa trahunt unum duo nomina pectus.*

Non sic inquam illa secum luctata.

*Et cupio, & nequeo, quid agam? modò vulnera fra-
Ante oculos mihi sunt, & tanta cædis imago, (trû,
Nunc animum pietas, maternâq; nomina frangunt.*

Non sic angitur, vt me sollicitat, hinc pie-
tas in patriam & Principem, illinc in Bu-
chanani genium & ingenium charitas, hic
vindieta in hostem, illic commiseratio in
demor-

demortuum. Sed vinces o Patria, vincetis
Principes, nec patiar vel Principes ab ip-
so, vel me ab ejus asseclis vltcrius voce
scriptœue lacesiri. Quare si quid in hi-
storia sinistro præter veritatem affectu, si
quid in poësi præpostero contra eleganti-
am lapsu ab eo vitiatum deprehendi, nunc
prouocatus cum hic tum alibi recludam.
Atq; innumera, quæ, alioqui per me non
stetisset, quin delituisent intacta, castiga-
tioni subijciam. Frustrâ in posterum Bucha-
nani sectatores suis erroribus ceu auream
gnomen prætexent,

Authore magno desipere, penè sapere est.

Authoribus fidem, gratiam, magnitu-
dinem adstruens causa, probitas est, scien-
tia est; in Buchanano, vtramq; si non totam
desiderari, mutilam saltêm claudâmq; in-
cedere vtramq; demonstrabo: sine præser-
tim eo, nè posteritas authore hoc irretita
idem faciat quod teste Tullio seditiosi ciues
solent. Cum aliquos ex antiquis claros viros pro-
ferunt, quos dicunt fuisse populares, ut eorum ipsi
similes esse videantur. Temerarium certè ta-
cinus videbor patraturus, tanti viri famam

longè latèq; diffusam labefactando, nostratibus potissimùm intemerandam, citra maculam, supra reprehensionis nixum collocatam. At opinionis istius cultores ij ferè sunt, qui librorum titulos solos perlustrant, libros ipsos non perlegunt, multò minùs examinando discutiunt, vel discutere possunt. Ne hos pigeat pudeátue cum eloqui parente candidè proloqui, *Quam multa vident pictores in umbris & eminentiâ, quæ nos non videmus? Quam multa quæ nos fugiunt, incantant, exaudiunt in eo genere exercitati?* Mihi Deus testis, nihil a Buchananò seu sermone vincto seu soluto euulgatum, quod à me non perlectum & cum eloquentiæ utriusq; Coryphæis collatum. Multa licet nitidè, multa verè, multa politè, imò ingeniosè quamplurima expresserit; plurima tamen spurcè, falsò, rudiùs, hebetiùs, profudit. Nec quidquam in illo redarguam, seu veritatem, seu ornatum spectes, quod non authoribus fide dignissimis comprobem. Proh Iupiter, quam sæpè ille sibi dissimilis, stilo nunc graui, nunc puerili, modò verissima, modò à vero alienissima suffarcinans!

— — — *Nec plura sinit tempusq; pudorq;
Dicere: maius opus magni certaminis urget.*

Opus magni quidè certaminis, mihi in
expectanti, sed non inuito indictum. Quod
Majestati tuæ sacratum volui, non ut indè
quidquam tuis laudibus adijcerem: (tibi
enim abundè omnia suppetunt, quæ conse-
qui naturâ, fortunâ, ingenio, aut diligentia
homines possunt,) neq; ut tui nominis
splendore tanquam sole invidorum oculos
obtundam (nam ab invidorum toruo aspe-
ctu, diro latratu, vano morsu, ne sol qui-
dem lunâ tutior, multò minùs Reges, si te-
stis deesset, Buchananus esset) sed ut anno-
rum & animorum renouatione, obsequij
erga te mei renouatam tesseram offerrem.
Vale Regum & virorum spectatissime.

Majestati tuæ,

Addictissimus Famulus,

Georgius Eglishemmius Medicus.

In clarissimum suorum ciuium,
Georgij Eglisemmij & Georgij Buchanani
Agonem.

*Thoma Dempsteri I. C. Historici Regij
& Pisani legum interpretis.*

Epigramma.

N Vlla Albanus Agon posthac certamina iactet,
Nec Capitolinâ qui sedet arce pater.
Non ara Lugdunensis renouentur honores,
Non aurata hircus cornua Bacche ferat.
Fictum argumentum vos traxerat arte furentes,
Dum colitis cacos ambitione Duces.
Sacri Regis opus citat in praconia vates,
Quostulit egregijs Scotia feta viris.
Hic patriæ lumen Regis rexisse iuuentam,
Gaudet, & Historijs nobile nomen habet.
Delicias cui Musa suas donauit abundè,
Ingeniumq; colunt Gallia & Hesperia.
Splendor at hic gentis qui natus Apolline dextro,
Vatisq; & Medici Regij honore valet.
Quem cathedra Parisiaca stupuere tonantem,
Explicat ut nodos docta Stagira tuos.
Sumite lemniscos, & palmas sumite uterq;
Quos ultro virtus ingeniosa dedit.
Ite pares ambo, meritis & honoribus ambo,
Laudibus & sacri carminis ite pares.

GEORGII EGLISEMMII

De BUCHANANÆA CHII.

Psalmi poetica para-
phrasi, iudicium.

Visquis Buchana-
ni genium ritè nouerit,
eiusdem in Musas tyranni-
cæ licentiæ defendendæ
gratiâ, prosodiam ab illo
exaratam animaduertet;
non minùs quàm Histori-

m Scotorum ad dialogos de iure regni perpe-
tuum confirmandos. Adeò tamen in arte sua cæ-
utijs vt erroribus omni excusatione maioribus
inhibil solidè potuerit vnquàm prætere.

In primis syllabam illustrium omnium (ob-
curiores nil moror) grammaticorum regulis
congruè, hic insulse corripuit, nempe vltimam in
ueniendâ à nomine (putà de nouo) deductam.

B

Secundò

Secundò solæcismum turpiter commisit, his
versibus.

*Néue iterùm immissa tellus stagnaret ab unda,
Limitibus compressa suis resonantia plangit
Littora, præscriptas metuens transcendere metas.*

Si enim epithetum (*compressa*) attribuat tel-
luri, falsam reddet orationem: & ut loquitur Ju-
lius Scaliger solæcismus erit in Philosophia. Sin
attribuat *unda*, solæcon dabit in grāmatica, sub-
iectū & substantium collocans in obliquo ca-
su, epithetum in recto. Nec licebit ei se defen-
dere subaudiendo subiectum repetitū in recto,
sola enim impersonalia hoc admittunt.

Tertiò carmina solutam potius orationem
quàm heroici versus maiestatem redolentia ef-
fudit ibidèm, hæc scilicet.

*Pollenti stabilita manu terra obruta quondam &c.
Veliferas circumnans puppes, grandia cete &c.
Exultant tot monstra ingentia & horrida visu &c.*

Necnon ista,

*Te Tollente animam subito exanimata recurrunt,
In cinerem, inspirante animam te denuò, surgit &c.*

Et illa,

*At verò impietas planè extirpetur ab ima
Radice, & scelerum stirps nulla repullulet, ac nos &c.*

Nec vrgebo admodùm carmina quamprox-
imè ad ridiculam leoninorum naturam acce-
dentia, quorum medio & penthemimeri finis
resonat. Nam etsi non inuenuita sit quandoq; li-
teræ vnus resonantia, ut.

Fluctibus

Fluctibus ut fuso super ardua culmina velo,

Item,

Néue iterum immissa tellus stagnaret ab unda.

Tamen quò plurium literarum & quò pluribus versibus hæc resonantia fit, eò deformius carmen redditur. An qui venustatem assequi potest, næuis gaudebit huiusmodi?

Ætheris æternas rector moliris habenas &c.

Te decor auratis, ambit te gloria pennis &c.

Littora, præscriptas metuens transcendere metas &c.

Pascua, quicq; feris onager saxa inuia syluis &c.

Tutus ut abstrusis habitaret echinus in antris &c.

Ducis ad osciduas constanti tramite metas &c.

Indè superfusis cuncta innoluentibus umbris &c.

Prædator vacuis errare leunculus aruis &c.

Abditur occultis prædatrix turba cavernis &c.

Fluctibus immensas circumplectentia terras &c.

Squamigera tremulâ per stagna liquentia caudâ &c.

Quæq; suo proprio poscunt in tempore victum &c.

Et desolatæ gens incolit aurea terras &c.

Sapiunt hæc ferè incultū id seculū quo senes & circulatores rythmicis hexametris vnicè delectabantur; cuiusmodi celebratur illud marmoreæ cathedræ Westmonasterij appensum.

Ni fallat fatum, Scoti quocunq; locatum,

Inuenient lapidem regnare tenentur ibidè.

Quartò coniunctiones &, atq; que, ac, toties iteratas posuit nempe 34. vt nauseam pariant: ut dominumq; patrèq; & circumfusum, & liquidas, & leuib; flammâq; tonitrûq; sensimq; inq; quicq; mulcentq;

mulcentq; sylvisq; camposq; fecundaq; quaq; quaq;
quiq; puroq; & è cælo, inq; hominumq; boumq; sed &
æquora, & horrida, atq; adeò, teq; quaq; & desolatus
suumq; facilisq; bonusq; & scelerum, ac nos, domi-
numque.

Quintò elisiones plures, puta 35. quæ in car-
mine polito parciùs vsurpādæ sunt, *Vt ventorum*
alis, accinctæ auræ, iussa accipiant, terra obruta,
insonuere auræ, cernere erat, nèue iterùm immissâ,
saxa inuia, unde olus, geniale asurgat, quaq; hila-
rent, quiq; hilaret, ubi implumes, luna incertos, puro-
que accensum, cuncta inuoluentibus, patrem exposcit,
monstra ingentia & horrida, atq; adeò, à te uno, tol-
lente animam, subito exanimata, in cinerem inspi-
rante animam, suumq; in sacula, tantùm ille, nempe
illo oblector, at vero impietas, planè extirpetur, ta-
dice & scelerum.

Inter quas omnium durissimæ sunt quæ in
quintum pedem proximè incidunt, vt

— — — — Terra obruta quondam,
— — — — Saxa inuia sylvis.

Sextò congeffit omnia supplementa misere
laborantis ingenij, nempe, *tùm, tantùm, sic, unde,*
indè, tam, tot, tu, te, tibi. His locis, tùm liquidi fontes,
tùm fera prorepat, nec tantùm, tantùm ille, sic pater,
sic eat, tam varijs, tam laxo, tot millia, tot monstra,
Inde sitim sedent, inde pecus, unde olus, inde super-
fusus, te rerum, te decor, tu tibi, tu pater, tu timidus,
tu luna, te patrem, te didis, à te uno, te magnam, te
tursus vultum, te tollente, teq; quaq; &c. Quæ ab
elegantia

elegantia iterationis poeticæ longè distant, ob
multorum carminum moram interiectam.

Septimò nugationes vt *dein rursus sole renato*,
item, *nullo cum fine per auum*. *Patrem, parens, pa-*
ter, patrem, genitor, pater, & pater optime, deniq;
patrem.

Vt phrasium duarum priorum nugationes
perspicuæ reddantur, obseruetur particulam
(*re*) in vocum compositarum structura idem
penitùs designare, quod *rursus*. Ergo *renato* id est
rursus nato, proindè cum dixit, *dein rursus sole*
renato, idem præstitit ac si dixisset, *dein rursus sole*
rursus nato. Similiter *nullo cum fine*, idem valet
quod *per auum*. Idcirco dùm protulit, *nullo cum*
fine per auum, sensu perinde est ac si protulisset,
per auum per auum. Deindè *per auum* id est *nullo*
cum fine, quare qui dixerit *nullo cum fine per auum*,
perinde loquetur, ac si diceret, *nullo cum fine*,
nullo cum fine. Cætera seipsis patent.

Quinimò eorundem epithetorum reiteratio
& diuersis subiectis applicatio exhibilanda est
in tam exiguo poemate. *Per virides campos, viri-*
des ramos, viridis feni, viridantis oliui, facunda se-
mina, facunda tellus, leuibus alis, leuibus pennis.

Octauò resonantia literarū finalium in voci-
bus similiter desinentib⁹ in(a) indigna est crudi-
go poetâ. Vt in hoc poemate aliquotiès, nempe,

Squamigera tremulâ per stagna liquentia candâ.

Item,

Exultant tot monstra iugentia & horrida visu.

Et in æ

Apparent accincta aura flammæq; ministra.

Nonò integrorum penè versuum, in alijs authoribus, & in ipso alibi positorum, mutatio egestatem denotat, vt horum.

Etheris aternas rector moliris habenas,

Item,

Donec sera rubens accendat lumina vesper.

Deniq; digressiones à sensu textus & omissiones partium textus, minùs rectam arguunt paraphrasin, vt collatione versuum cum sacro codice liquidò constabit.

Alia verò plurima Buchanani errata castigatione dignissima, ipsis tyronibus puluerem grammaticum versantibus obuia, vt *plangit, ne stagnaret*, item *mugitus leunculi* & similia, lubens prætereo; cuncta hæc limatissimo celeberrimæ Parisiensis Academiæ iudicio submitteus, hæc enim vtrique nostrum benigna sunt parens studiorum.

His peractis obseruatiunculis de illius & nostro poemate iudicet qui volet; si qui volet, iudicio valet incorrupto.

CARMI.

CARMINIS MATERIES.

PSALMVS CIIII. aliàs
CIII.

Versio Diui Hieronymi.

- 1 **B**enedic anima mea domino : Domine Deus meus
magnificatus es vehementer.
- 2 Confessionem & decorem induisti : amictus lumine si-
cut vestimento.
- 3 Extendens cælum sicut pellem : qui tegis aquis superi-
ora eius.
*Qui ponis nubem ascensum tuum : qui ambulas super
pennas ventorum.*
- 4 Qui facis angelos tuos Spiritus ; & ministros tuos ig-
nem vrentem.
- 5 Qui fundasti terram super stabilitatem suam : non in-
clinabitur in seculum seculi.
- 6 Abyssus sicut vestimentum amictus eius : super mon-
tes stabunt aquæ.
- 7 Ab increpatione tua fugient : à voce tonitruui tui formi-
dabunt.
- 8 Ascendant montes & descendunt campi : in locum quem
fundasti eis.
- 9 Terminum posuisti quem non transgredientur : neq̃
conuertentur operire terram.
- 10 Qui emittis fontes in conuallibus : inter medium monti-
um pertransibunt aquæ.

II Potabunt

- 11 Potabunt omnes bestie agri : expectabunt onagri in
sili sua.
- 12 Super ea volucres cœli habitabunt : de medio petrarum
dabunt voces.
- 13 Rigans montes de superioribus suis : de fructu operum
tuorum satiabitur terra.
- 14 Producent fœnam iumentis : & herbam seruituti ho-
minum.
- 15 Vt educas panem de terra : & vinum latificet cor ho-
minis.
- 16 Vt exilaret faciem in oleo : & panis cor hominis con-
firmet.
- 17 Saturabuntur ligna campi, & cedri Libani quas plan-
tauit : illic passerēs nidificabunt.
- 18 Herodij domus dux est eorum : montes excelsi ceruicis,
petra refugium herinacis.
- 19 Fecit lunam in tempora : sol cognovit occasum suum.
- 20 Posuisti tenebras, & facta est nox : in ipsa pertransibunt
omnes bestie sylue.
- 21 Catuli Leonum rugientes vt rapiant : & querant à Deo
escam sibi.
- 22 Ortus est sol & congregati sunt : & in cubilibus suis
collocabuntur.
- 23 Exhibet homo ad opus suum, & ad operationem suam
vsq; ad vesp̄am.
- 24 Quam magnificata sunt opera tua domine ! omnia in
sapientia fecisti : impleta est terra possessione tua.
- 25 Hoc mare magnum & spatiosum in anibus : illic reptilia
quorum non est numerus.
- 26 Animalia pusilla cum magnis , illic naues pertransi-
bunt.
- 27 Draco iste quem formasti ad illudendum ei : omnia à te
expectant vt des illis escam in tempore.
- 28 Dante te illis colligent : aperiente te manum tuam om-
nia implebuntur bonitate.

- 29 *Avertente autem te faciem, turbabuntur: auferes spiritum eorum & deficient, & in pulnerem suum revertentur.*
- 30 *Emittes spiritum tuum & creabuntur, & reuocabis faciem terra.*
- 31 *Sit gloria Domini in seculum: latabitur Dominus in operibus suis.*
- 32 *Qui respicit terram, & facit eam tremere: qui tangit montes, & fumigant.*
- 33 *Cantabo Domino in vita mea: psallam Deo meo quod diu sum.*
- 34 *Incundum sit ei eloquium meum: ego verò delectabor in Domino.*
- 35 *Deficient peccatores à terra, & iniqui, ita ut non possint benedic anima mea Domino, Haleluia.*

C

PARA

PARAPHRASIS PSALMI

CIIII.

AVTHORE EGLISEMMIO.

VERSIO

B. ARIÆ MONTANI.

- 1 *Benedic anima mea Domino. Domine Deus mi magnificatus es vehementer: gloriam & decorem inclutus es.*
- 2 *Anactus lumine sicut vestimento, extendens caelum sicut cortinam.*
- 3 *Contignans in aquis cœnacula sua: ponens nubes curvum suum, ambulans super alas venti.*
- 4 *Faciens angelos suos spiritus, ministros suos ignem flagrantem.*
- 5 *Fundavit terram super bases eius, ne mutet in seculum & perpetuum.*
- 6 *Abyssus sicut vestimento operuisti eam: super montes stabant aque.*
- 7 *Ab increpatione tua fugient: a voce tonitruus tui ferentur præcipites.*
- 8 *Ascendent montes, descendant valles ad locum quem formasti eis.*
- 9 *Terminum posuisti ne transcant, ne revertantur ad operiendum terram.*
- 10 *Mittens fontes in conuallibus inter montes ibunt.*

M Ens age, depositâ curarum nube, canoras
Pange Deo laudes. O inuiolabile Numen
Imperio penetrans magni sacraria mundi,
Te nix æ cinctum radianti lucis amictu
Splendor, & aurato velamine gloria vestit.
Tendis vt aulaeum rutili flammantia coeli
Culmina, mobilibus cœnacula ponis in vndis.
Temonēs densisq; rotas è nubibus aptans,
Ventorum alato peragras sublimia curru.
Seruitum properat flammâ comitante voraci
Spirituū pēnata cohors. Ne sedibus vnquā
Pulsa datis abeat tellus compage solutâ,
Libratur grauitate sui; ceū veste fluenti
Alta superfuso velante cacumina ponto,
Delitnit quondam; tua vox vbi sacra profundū
Increpuit, tonitruq; poli sonuere fragosa
Murmura, præcipientes fugiunt in cœrula fluctus.
Conspicui nudata leuant fastigia montes,
Subsidente cauis humili cum vallibus agro,
Labitur ad priscos aqua per decliua fines.
In varios collecta sinus, transuoluiet illinc
Nescia, plangendo resonantia saxa laceffit,
Nè liquido rursum latitet sub marmore tellus,
Fontibus

PARAPHRASIS PSALMI
CIIII.
AVTHORE BVCHANANO.

T ERENUM Deus alme canam dominumq; patremq;
Magne parens, sanctâ quàm maiestate verendus;
Ætheris aternas rector moliris habenas!
Te decor, auratis ambit te gloria pennis,
Et circumfusus vestis protegmine lumen.
Tu tibi pro velo nidi tentoria cæli,
Et liquidas curvo suspendis fornice lymphas:
Et leuibus ventorum alis per inania vectus,
Frangas cæu celeres volitantia nubila currus.
Apparent accinctæ aura flammæq; ministræ,
Vt inssa accipiant. Stat nullo mobilis auro
Terra, super solida nitens fundamina molis,
Potenti stabilita manu, terra obruta quondam
Fluctibus, vt fuso super ardua culmina velo:
Sed simul increpuit tua vox, tonitruq; tremendo,
Insonuere aura, paulatim ascendere montes
Cernere erat, sensimq; cauas subsidere valles,
Inq; cauas valles trepidas decurrere lymphas.
Neue iterum immissâ tellus stagnaret ab unda,
Limitibus compressa suis resonantia plangit.
Littora, præscriptas metuens transcendere metas:
Tum liquidæ fontes imis de collibus augent
Flumina, per virides undas volucentia campos.

VERSIO
TREMELLII, C. IVNII.

- 1 Benedic anima mea Iehou, Iehoua Deus mi, magnus es valdè, magnificentiam & decorem induisti.
- 2 Amiciens te luce tanquam panno, extendens cælostanquam antæum.
- 3 Qui contignat aquis conuolutas nubes in vehiculū suum, qui itat super alas venti.
- 4 Qui facit angelos suos ventos, ministros suos ignem flammantem.
- 5 Fundauit terram super bases eius, ne dimoueretur in seculum & perpetuum.
- 6 Abyllo, vt indumento operueras eam supra montes stantibus aquis.
- 7 Ex increpatione tua diffugerunt: a voce tonitru tui accelerarunt fugam.
- 8 Condescenderunt per montes, descenderūt per valles, in locum quem fundaueras ipsis.
- 9 Terminum posuisti ne transseant, ne reuertantur ad operiendum terram.
- 10 Qui emittis fontes per ualles, vt inter montes ambulent.

11 Propinabunt omni bestie agri,
frangent onagri sucum suum.

12 Super eos volatilia cœli habi-
tabunt, ex inter frondes dabunt
vocem.

13 Adequans montes de cenaculis
suis, de fructu operum tuorum
satiabitur terra.

14 Germinare faciens herbas in-
mento, & herbas ad obsequium
hominum, ad educendum panem
de terra.

15 Et vinum exhilarabit cor ho-
minis, ad nitere faciendum faci-
es ab oleo & panem qui cor ho-
minis sustentabit.

16 Saturabuntur ligna Domini, ce-
dri Libani quas plantauit.

17 Ut ibi aues nidificent, ciconia
abies domus eius.

18 Montes excelsi ibicibus, petre
refugium leporibus.

19 Fecit lunam in stata tempora,
sol cognouit occasum suum.

20 Ponis tenebrositatem & fuit
nox, in ipsa repet omnis bestia
syluestris.

21 Leunculi rugientes ad prædam,
& ad querendam a Deo escam
suam.

22 Orietur sol, congregabunt se, &
in habitaculis suis accubabunt.

Fontibus è nitidis valles, argenteus, implet
Per tumidos riuus flectens vestigia colles.
Libabit latices campis quæcunq; vagatur
Bellua, qui syluis onager se tristibus abdit
Eximat ille sitim: volucris quæcunq; strepenti
Verbere pennarum vacuas nitetur in auras,
Hospitio frondente toros structura loquaces,
Mulceat hic vocum tremulo discrimina cantu.
Ambrosio montes irrorant astra liquore,
Muneribus satiata tuis pecorique virisq;
Aptas obsequijs, alimentis dulcibus aptas,
Promit humus teneris gémantes florib^{us} herbas;
Pampineos animis nectentes gaudia succos,
Et baccas oleæ fragrantis vt ora serenent,
Et cererem valido firmantem corda vigore.
Arboreos fœtus, tineis imperuia cedri
Robora tu saturas, Libani quæ confita celso
Vertice, progeniem volucrum nidósq; tuentur.
Nec minùs est fœlix abies, hâc vimine texta
Pendula castra nouat clangente ciconia rostro.
At lepori silices, pauidis iuga senta recessum
Concilias damis: constanti temporis ortu
Inconstans lunare decus renouare figuras,
Occiduóq; iubes pelago decumbere solem.
Testa soporiferos piceâ caligine vultus
Nubila diffundis tacitam ducentia noctem.
Proruit interea speluncis acre ferarum
Agmen, & auxilium coeleste leunculus escam
In prædam exorans, rugitibus æthera pulsat.
Sole recens orto latebrosis inuia dumis

Vnde sitim sedent pecudes quæ pingua tondent
 Pasua, quiq; feris onager saxa inuia syluis
 Incolit. Hic leuibus quæ tranant æra pennis,
 Per virides passim ramos suos tecta volucres
 Concelebrant, mulcentq; vagis loca sola querelis.
 Tu pater aerios montes, camposq; iacentes
 Nectare cælesti saturas, facundaq; rerum
 Semina vitales in luminis elicis oras.
 Vnde pecus carpat viridis noua pabula fani,
 Vnde olus humanos geniale assurgat in usus;
 Quæq; nouent fessas cerealiamanera vires,
 Quæq; hilarent mentes iucundi pocula vini,
 Quiq; hilaret vultum succus viridantis oliui.
 Nec minus arboribus succi genitabilis humor
 Sufficitur. Cedro libanum frondente coronas
 Alitibus nidos: abies tibi consita surgit,
 Nutrit ubi implumes peregrina ciconia fetus.
 Tu timidus montes damis, caua saxa dedisti,
 Tutus ut abstrusis habitaret echinus in antris.
 Tu luna incertos vultus per tempora certa
 Circumagis, puròq; accensum lumine solem
 Ducis ad occiduas constansi tramite metas.
 Inde superfusus cuncta inuoluentibus umbris,
 Per tacitas spargis nocturna silentia terras.
 Tum fera prorepat latebris, syluisq; relictis
 Prædator vacuis errare leunculus aruis
 Audet, & e cælo mugit pabula rauco
 Te patrem exposcit: dein rursus sole renato,
 Abditur occultis prædatrix turba cauernis:
 Inq; vicem subeunt hominūmq; bouūmq; labores,

- 11 Potū præbeant omnibus animantibus agri: frangant onagri sitim suam.
- 12 Iuxta illos volatilia cæli habitent, e medio frondium edentia vocem.
- 13 Qui irrigat montes e cœnaculis suis, ut a fructu operum tuorum sarietur terra.
- 14 Faciens ut germinet fœnum ad iumentum, & herba ad hominis vsum, ut depromant cibum de terra.
- 15 Qui vino lætificat cor mortalis, nitidam efficit faciem oleo, & cibo cor mortalis fulcit.
- 16 Satiantur arbores Ichouæ, cedri Libani quas plantauit.
- 17 Vbi auiculæ nidificent, abietes domicilia ciconiæ.
- 18 Montes excelssissimi rupicaprarum, petreæ montanorum maurium perfugium.
- 19 statuit lunam in statâ tempora, solem agnoscentem occasum suum.
- 20 Disponis tenebras & sit nox, quæ erumpunt omnia animalia sylvarum.
- 21 Iuvenes leones rugientes ad prædam; & quidem querendo a Deo forti escam suam.
- 22 Exorto sole recipiunt se, & in lustris suis recubant.
- 23 Prodit homo ad opus suum

- 3 Egređietur homo ad opus suum
& ad cūctam suam vsq; ad
vesperum.
- 4 Quā multiplicata sunt opera
tua Domine! ipsa omnia in sapi-
entia fecisti: impleta est terra pos-
sessione tua.
- 25 Hoc mare magnū & latum ina-
nibus: ibi reptile. & non est nu-
merus bestia pusilla cum magnis.
- 26 Ibi naues ambulabunt leuia-
than iste quem formasti ad lu-
dendum in eo.
- 27 Vniuersa ipsa ad te sperabunt
ad dandum escam in tempore suo.
- 28 Dabis eis colligent, aperies ma-
num tuam saturabuntur bono.
- 29 Abscondes facies tuas terre bun-
tur; colliges spiritum eorum expi-
rabunt: & in puluerem suum
reuerterentur.
- 30 Emittere spiritum tuum crea-
buntur & inuocabis facies terre.
- 31 Erig gloria Domini in seculum:
latabitur Dominus in operibus
suis.
- 32 Aspiciens ad terram & tremet,
targeť in montes & fumabunt.
- 33 Cantabo Domino in vitis meis,
canam Deo meo quando fuero.
- 34 Dulcescet super eo eloquium
meum ego letabor in Domino.
- 35 Confitentur peccatores de ter-
ra & iniqui ultra non erunt:
Benedic anima mea Domino
Halelu-Iah.

Antra subit: remeāt alacres ad plaustra coloni,
Donec purpureus det sera crepuscula vesper.
Sancte opifex quanto moliris cuncta decore,
Consilióq; struis! Moles terrena tuarum
Diues opum exultat; latè circumsonat ingens
Oceanus; seu parua lubet, seu magna ciere
Corpora squamigerum, vitreâ cōplectitur aluo
Innumeras pinnâ fluitantes remige turbas.
Pendentes leuib; naues cita carbasa ventis,
Marmoreóq; sinis balanas gurgite passim
Carpere iucundos placido molimine saltus.
In te summe parens hæc inclinata recumbunt
Omnia, temporibus victum poscentia certis.
Te dante accumulans, dextrâ laxante renident
Exaturata bonis, vultum celante pauescunt.
Vitales rescecante moras animæq; nitorem,
Protinùs in tenuem vertitur pulueris vmbra.
Asperso rediuiua tuo spiramine surgunt,
Squalentiq; redit facies lætissima terræ.
Compleat æterno venientia sæcula plausu
Fama louæ: charas, operum monumenta suorum
Delicias rex vsq; vocet, cui visa repente
Terra tremet, rupes tactâ radice vacillans
Exudat refugos dorso fumante vapores.
Carmen erit Deus iste mihi, quo ad vltima vitæ
Linea succedet, mihi pars quo ad vlla superstes,
Illi sacra canam memori præconia cultu.
Dulce melos meditat; ei, lætabor eodem;
Rapta sed in nihilum terras gens praua relinquat.
Pange Deo laudes positis mens libera curis.

FINIS.

BUCHANANVS.

Donec sera rubens accendat lumina vesper.
 Sic pater in cunctos didis te commodus usus;
 Nec tantum tellus, genitor tua munera sentit,
 Tam varijs facunda bonis: sed & aquora ponti
 Fluctibus immensas circumplectentia terras
 Tam laxo spatiosa sinu: tot millia gentis
 Squammigeræ tremulæ per stagna liquentia cundæ,
 Exultant: tot monstra ingentia & horrida visu
 Veliferas circumnans puppes; grandia cete
 Effingunt molles vitreo sub marmore lusus.
 Atq; adeo quæ terra aruis, quæ fluctibus aquor
 Educat, à te uno pendens, pater optime, teque
 Quæq; suo proprium poscunt in tempore victum.
 Te magnam pandente manum saturantur abunde
 Omnia: ter rursus vultum condente satiscunt.
 Te tollente animam, subito exanimata, recurrunt
 In cinerem, inspirante animam te denuò, surgit
 Illicò fructus sobolis generosa propago,
 Et desolatæ gens incolit aurea terras.
 Sic eat, o nullo regnet cum fine per ævum
 Maiestas diuina, suumq; in secula latus
 Seruet opus Deus, ille Deus, quo territa tellus
 Concutiente tremit, montes tangente vaporant.
 Fumiferæ trepidum nebulæ restante pauorem.
 Hunc ego, dum viuam, dum spiritus hos reget artus,
 Vsq; colam, tantum ille meas faciliq; bonisq;
 Accipiat voces: nempe illo oblector in uno.
 At verò impietas planè extirpetur ab ima
 Radice, & scelerum stirps nulla repulsiuet, ac nos
 Te rerum Deus alme patrem dominumq; canemus.

FINIS.

VERSIO TREMELLII & IVNI.

- & ad culturam suam usq; a
 vesperam.
 24 Quàm ampla sunt opera
 tua o Iehoua! quàm ea om-
 nia sapienter fecisti! quàm
 plena est terra à possessione
 tua!
 25 In ipso mari magno & spa-
 tioso, illic reptilia sunt, atq;
 innumera animantia paru-
 cum magnis
 26 Illic naues ambulant, ba-
 lœna quam formasti ludende
 in eo.
 27 Omnia ista in te expectati-
 onem habent, vt des escan-
 corum in tempore suo.
 28 Te dante ipsis colligunt: a-
 periente manum tuam satian-
 tur bono.
 29 Abscondente faciem tuam
 conturbantur, recipiente spi-
 ritum eorum expirant, & in
 puluerem suum reuertuntur.
 30 Emittente spiritum tuum
 recreantur: deniq; renouas
 faciem terræ.
 31 Sit honor Iehouæ in seculum
 lætetur Iehoua in operi-
 bus suis.
 32 Quo intente terram, tre-
 mit illa; attingente ipsos
 montes fumant.
 33 Canam Iehouæ in vita me-
 a: Psallam Deo meo quantif-
 per ero.
 34 Suavis erit de eo meditatio
 mea, ego lætabor in Iehoua.
 35 Deficiant peccatores à ter-
 ra, & improbi amplius non
 sint: Benedic anima mea Ie-
 houæ Halclu-lab.

GEORGII EGLISEMMII

Aduersus *Andree Melvini*

cauillum in aram regiam

Epigrammata Prophylactica.

MELVINI Cauillum.

*C*ur stant clausi Anglis duo libri Regis in ara,
Lumina ceca duo, pollubra sicca duo?
An sensum cultumq; Dei tenet Anglia clausum,
Lumine ceca suo, sorde sepulta sua?
Romano ritu Regalem dum instruit aram,
Romanam pingit relligiosa lupam.

EGLISEMMII *Prophylacti-*
cum primum.

Quid sine luce faces, sine flumine pollubra, clausos
Regia Brutiadum sustinet Ara libros?
Calicatum fragiles fugiunt mysteria sensus,
Lumina pura Dei, flumina sacra Dei?
Si pius es, clausas referabunt Biblia portas,
Lumina pura videns, flumina sacra bibes.

EGLI.

EGLISEMMIA

Prophyl: 2.

Frustrane *Ara* gerit, sine lumine *Lumina* bina,
Biblia clausa duo, *Pollubra* sicca duo?
Tutum strauit iter clauso de limine *Christus*,
De salebris lympham, de tenebrisq; diem.
Sedula mens precib⁹, preclusa volumina voluet,
Cui tenebrosa micant, pollubra sicca inadent.

3

Fax, peluis, *codex*, non stridula, sicca, seratus,
Pist n, baptismum, mystica sacra notat.
Clauditur arca Dei, clauduntur *Biblia*, signant
Pollubra baptismum, *fax* taciturna fidem.
Pollutis oculis, manibusue oracula tanta,
Non adeunda homini Principis *Ara* monet.

4

Stat *Liber* occlusus, *lanx* arida, *lumen* adelum,
Fæderis ista noui pignora prisca manent.
Clausa reluctanti, properantib⁹ alma patescunt
Biblia, de Christi vulnere lymphæ cadit.
Subijciat gurtis animam cælestibus æger,
Sensibus occultum *lumen* ab axe feret.

5

Angliæ te monitis Regalibus instruit *Ara*,
Pollubris, *libris*, *luminib⁹*q; sacra.
Lumina non oculo, sed concipe mente, profanis
Claude *Libros*, lachrymis *Pollubra* sicca reple.
Ara licet Latios imitetur Regia cultus,
Diceris Latiam non imitata *Lupam*.

D

Pro: 6.

Prophyl : 6.

Milue rapax, fecit quē mens malefana dicacem,
Sensū Dei haud Anglis sed tibi *clausa* latent.
Lumen inaccessum, præclusāq; *Biblia* pandet,
Lustrali quisquis fonte *lauacra* petit.
Qui sensum hæc cultūq; Dei spirantia temnit,
Sordidus est, tumido cæcus amore sui.

EIVSDEM EGLISEMMII

Epigrammata Miscellanea.

MAIESTATI REGIÆ

Carmen AUREVM.

(labellum

AN loquar? an sileam? rudis hinc mihi Musa
Obstruit, hinc Musas *Aureus* urget amor.

Quid non vincit amor, Superos qui vicit, ut vni
Cuncta IACOBE simul dent sua dona tibi?

Quicquid in arcanis *Auri* ornatūq; reclusum,
Id pater omnipotens inserit omne tibi.

Cum tua te genetrix orientem redderet orbi,
Orbi surgebant *Aurea* signa tuo.

O ter felicem quem protulit *Aurea* Diua,
Aureus vnde tui sanguinis ordo fuit!

Non hic laudis apex, Parcæ fatalia nentes
Stamina, donarunt *Aurea* fata tibi.

Aspirant te Rege, tuis modò sæcla Britannis
Aurea, cum Diuis *Aurea* sæcla tibi.

Aurea

Aurea vis animi, dulcis decor *Aureus* oris,
Dùm vocem exerces, *Aurea* lingua tibi.
Aurea Musa tibi, calamo fluor *Aureus* exit,
Deq; tuis populis *Aurea* cura tibi.
Aurea lam sobolem Regina dat *Aurea* Regi,
Aurea nam coniunx *Aurea* Nympha tibi.
Aurea regna tibi, vigor *Aureus*, *Aurea* forma,
Aureolis digitis *Aurea* sceptramoues.
Et quæ pertuleras quondàm discrimina vitæ,
Non mala sunt, sed sunt *Aurea* mala tibi.
Aurea Maiestas rutilante potentior *Auro*,
Muneribus pollens *Aurea* dextra tibi.
Aurea terra tibi, polus *Aureus*, *Aureus* orbis,
Aurea dat virtus *Aurea* cuncta tibi.
Aurea vita tibi, post facta tot *Aurea*, serò
Finiat *Auratos*, *Aurea* Parca dies.

Periocha faceta.

Ergo tibi *Aurato* cùm sint simul omnia Regi
Aurea, num tribues *Aurea* dona mihi?

Tua Maieſtati deuotiſſi-
ſſimus ad aras,

G. Egliſemmius.

EIDEM EIVSDEM.

Infantis Genius.

V Erſabam celeres pulſato turbine gyros,
Infanti nondùm lingua friennis erat.

Area nobilium turbâ regnîq; dynastis,
Millevis, vno Rege decora stetit.
Vt video! vt falio! despecto turbine, rectam
Ad Regem pandunt fata serena viam.
Per medios Comites genio ducente Deoq;
Regis ad amplexum cor oculûsq; rapit.
Dextra femur Regale tenet, vocat alteta fidum
Custodem, laudes lingua blæsa sonat.
Hæreo sic digitis Regalibus oscula figens,
Vt mora nec Regi, nec mihi dura fluat.
Quod posco, obtrineo, sonipes me Regius auro
Ostrôq; insignis, per loca tuta vehit.
Regali infantis genio laudêsq; canenti
Principis, applaudit Rex procerûmq; cohors.
Omina si valeant, celebret fauus ore Platonem,
Regia det laudem lingua manûsq; mihi.

E I D E M E I V S D E M
M N E M O S Y N O N .

*Dum Regij Medici locum
Ambiret.*

R Ex animæ pars magna meæ, qui iura Britâno
Das populo, Musis spes *Iacobe meis*.
Qualis *Hamiltoniâ* tua vox spiravit in arce,
Sæpè mihi talem Regia facta sonent.
Ne patris in tumulo Musas mihi Parca locaret,
Iurâsti patrem te fore velle mihi.
Dicta fidem accipiant, patrē vel tolle sepulchro
Vel mihi te patrem redde Monarcha nouum.
O quater;

O quater ! ô nimium Musas te patre beatas,
Si Medicum statuunt me tua iussa tuum !

EIDEM GRATIAE.

(grates?)

Q Vastibi persoluum, Regum Rex optime,
Nec mihi vota satis, nec mihi verba placēt.
Quælibet in votis in verbis gratia quævis
Solvitur, est maior gratia danda tibi.
Munera nulla mihi tanto sunt Principe digna,
Æqua tuis donis munera nulla mihi.
Musa tamen superest, si quæ donata supersunt,
Hæc tua sit semper, quæ tua semper erat.
Sed minor est bonitate tuâ, si dona rependi
Magna cupis, magnum da mihi posse diu.

DE REGIBVS MAGNAE

Britanniæ & Daniæ, in publicum
simul prodeuntibus.

Epigramma.

N Vlla duos iunctim viderunt sæcula soles,
Lætâ videt Reges terra Britanna duos.
Dum simili binos Reges veneratur honore,
Quis Regum est noster plebs comitata rogat?
Scihcet amborum fælix concordia, nullis
Discrimen digitis inter vtrumq; notat.

DE MONARCHIA MEGALO.

britannica, & legatione Gallica illustris-
simi Ducis, Ludouici *Stewarti*, Ducis
Lennoxij, &c. *Encomiasticon*.

QVæ Cynosura micat, medio iacet orbe fretôq;
Insula regnatix pelagi, cui fortia condit
Mania Neptunus, pictisq; onerata carinis
Littora cõcelebrant, hominũ Diuũmq; labores,
Insula bellatrix, Cereri gratissima sedes; (sim
Rerũ hominũmq; ferax, ter nobilis insula, pas-
Facundis cumulata bonis, cui diuitis auri
Argentiq; fluunt, viridi sub gramine venæ.
Non vna sub gente prius, tranquilla nec vno
Principe, sed Dominis semper discordibus acta.
Perpetuis lassata malis, sua viscera flammis
Et ferro lacerans, in mutua vulnera fratres
Vicinosq; trahens, venerandæ nescia pacis;
Donec discutiens radijs fulgentibus vmbas,
Ceu nouus exoritur Titan IACOBVS ab Arcto,
Qui centum & septem Scotis è Regibus ortus
Imperij triplicis triplici diademate gaudet.
Illius auspicio, spectacula sæua furentis
Inuidiæ Martisq; ruunt. O mitia terris
Numina! Certarunt Latiq; aliq; Monarchæ
Cædibus innumeris solio tot secptra sub vno
Iungere, quod trucibus renuit Bellona tyrânis;
Vnicus hic Regni toras fortitus habenas
Aptauit triplices capiti sine cæde coronas.
Oceano terrâq; potens, modò proximus astris,
Solis

Solis vtrasq; plagas vigili compleuit honore.
Eius ad arbitrium totus iam pendulus hæret
Orbis, & humanis concordia publica rebus,
Diffidii me ferox, cuius sacra dextera mundū
Turbare aut sedare queat. Sed mente supremā
Despiciens Martem, placida iucunda quietis
Munera syderco spargit fulgore per orbē. (tes,
Dūmq; apud externas peragit noua fœdera gē-
Iuuenit hauri alium quā te *Ludovice* Dynastā,
Qui ferat ad Regem solij mysteria Gallum.
Tu prestans animi, tu sanguinis inclytus ortu,
Regia Celtarum Scoto cum stemmate iungis
Stemmata, non vlli nitidā virtute secundus.
Solutus ad alta volans tantæ fastigia laudis,
Mitteris, ante alios *Iacobo* gratior omnes.
Sic tuus astricolæ *Darlenus* patruus olim
Reginæ dilectus erat, quem legerat illa
Regalis thalami socium, voluitq; sacrati
Principis esse patrē, totus quem suspicit orbis.
Ergo age Numinibus dic Regia verba secundis,
Et Regi *Ludovice* refer sua vota, nec vnquam
Corporis aut animi succumbe laboribus vllis,
Gratanti donec reducem te spectet in aula.

DE SERENISSIMO REGE

præcauente ignes pulueres.

I Sacius vates *Iacobus* certa futuri
Symbola, diuino parcitus igne dedit.
Magnanimus Princeps *Iacobus*, cælitus ignes
Pulueres sacro præscius igne fugat.

Sere-

Serenissimo *Magnæ Britannia*
Principi, CAROLO IACOBI
Magni Filio;

DE GENEALOGIA REGIA,
Studio literatissimi Antiquarij, *Iacobi*
Maxuelli collecta, *Eglisemij*
Epigramma.

Qui genus, & radio proavos tibi *Carole* Diuos
Describet, nunquid Maximus ille tuis?
Maximus & *Maxuellus* erit, qui sera nepotum
Sæcula mulcendo, te proavosq; canet. (chas
Dat decies quinos, bis quinq; dat ille Monar-
Cæsareo *Augustos* fasce tuâq; domo.
Bis centum Reges, decies septemq; recludit
Nectentes generis stemmata dia tui.
Hinc tibi regna suum tricena dedere nitorem,
Hinc tibi regnorum sceptrâ gerenda trium.
Principib⁹, Ducib⁹, quib⁹ est & Marchio nomē
Ex octingentis te vetus ambit honos.
Ter denas centumq; domos ab origine prima
Heroum serie, stirps tua sacra beat.
Cælo nobilitas, cælo te nobilis æquat,
Extremum virtus non habitura diem.

E I D E M

Aliud eiusdem de Carolis à
Maxuello notatis.

Vlceni & septem *Caroli* celebrantur in vna
Stirpe tuâ Heroes *Carole* care Dijs.

Carolus.

Imperatores 60.
Imperia 2.

Reges 270.

Regna 30.

Principes 800.

Familix 130.

*Carolus hâc Pulcher, Carolus quoq; Mallens exit,
Carolus & Magnus praelia magna gerens.
Carolus & Doctus, simul est & Carolus Audax
Tenono accedens Carole utrinq; gradu.
Carolus hâc Sanctus, Sapiens hâc Carolus, alter
Est Benè qui Natus, qui vel Amatus, abit.
Hâc alij plures digno cognomine clari,
Clarius in te vno quilibet vsq; viget.
Pulcher, Martellus, Magnus, tu Doctus, & Audax,
Tu Sanctus, Sapiens, sempèr Amatus eris.*

De *Maxuelliana* deductione

Genealogiæ CAROLI principis per
vtrumq; parentem ab Augu-
stissima domo *Austriaca*.

Epigramma.

E Xultet Iunone Samos, iactetq; Dianam,
Aut Phæbum Delos, cærule Creta Iouem.
Exuperat Cretam, Delon, domus vna, Samonq;
Austria, quâ nusquam clarius vlla domus.
Austria Iunonem, parit *Austria* sæpè Dianam,
Cum Phæbo enitens *Austria* sæpè Iouem.
Austria Diuorū, Procerum domus *Austria* fælix,
Regnorum fælix, Imperiūq; parens.
Vt rerum dominos, sic te quoq; *Carole* nobis,
Sit longinqua licet, protulit illa tamen.
Bis senis vicibus, tibi promit vtrūq; parentē;
Rodolphum, *Albertum*, conspicias inter auos.

E

Siue

Siue *Triumphator* validis *Albertus* in armis,
Si vel *Honoratus* dictus, vterq; tuus.
Reddat *Honoratum*, te *fælix Austria* patrem,
Tēq; *Triumphantem* reddat (vt optat) auum.

EIDEM EIVSDEM

De *Maxuelliana* deductione ge-
nealogiæ *Carolina* ab *Alberto Brandeburgico*,
Principe prudentissimo, fortissimo,
fortunatissimo, cognomēto *Achille*
& *Ulyſſe Germanico*.

Epigramma.

Septimus *Alberto* noduste iungit *Achilli*,
Natalis simili mense diēq; parir.
Carole te similem *Mars* & *Sapientia* præstent,
Voto succedens vitāq; sorsq; tuo.

Imperatores
Imperia 2.

Reges 270.

Regna 30.

Principes 8

Familix 13

Potentissimi Monarchæ *IACOBI*
Magnæ Britannix
Regis,

Ana- { *CAROLVS IACOBVS STEVARTVS* } grā-
 { *SALVVS CVBO, SACRA RESTITVO* } ma.

Epigramma.

In nostram infidias crudelis turba ruinam
Struxerat, huic dirā non nisi morte quies.
Iam

Iam propè lux aderat tanto opportuna furori,
 Regalem in cineres penè datura domum.
 Cura Dei literis nostros exercet ocellos,
 Atq; animos, flâmis damna cauenda monens.
 Panditur extemplò necis horrida semita, quiq;
 Fata aliis voluit proditor, ipse tulit.
 Indè CVBO SALVVS, pro regno, prole, domoq;
 Sospite, RESTITVO SACRA trophæa Iouæ.

Aliud.

Ana- { CAROLVS IACOBVS STEVART } grā-
 { SCOTI LAVS VERA SVB ARCTO } ma.

Epigramma.

A Rctoo propior refidet gens nobilis axi,
 Sempèr ab externo libera sola iugo.
 Marte virisq; potens, quā nemo impunè laceffit,
 Victrices referens hoste furente manus.
 Diues opum, diues clausis tellure metallis,
 Commoda finitimis non onerosa locis.
 Pectore veraci ducibus fidissima, cunctis
 Artibus ingenuis nobilitata viget.
 Hæc te læta dedit cunctis Iacobe verendum,
 Hæc tacitè memorem te monet esse sui.
 Sis quamvis alibi fultus cultisq;, SVB ARCTO
 VERATAMEN SCOTI LAVS columénq; manet.

Aliud.

Ana- { CAROLVS IACOBVS STEVARTVS } matif-
 grā- { ALATVS AC VERVS ORBI CVSTOS } mns.

Epigramma.

Atlantis domitor Perseus, domitorq; Medusa
Peruolat alato nubila celsa pede. (tem,
Conspicit Andromedam lethalia vincla geren-
Effet ut æquoreæ præda cruenta feræ.
Ingemit, & fato dignam meliore tueri
Ardens, squamigero victor ab hoste redit.
Haud secus ad duras religata Britannia cautes,
Finitimis dudum præda futura locis.
Ante tuum aduentum, Rex maxime, vincla gerebat,
Vincula mæroris, vincula Martis erant.
Laus tua, ceu Perseus, totum supercuolat orbem,
Et tua ceu Perseus, dextera, monstra necat.
Quod fuit Andromedæ Perseus, ALATVS ES ORBI
AC VERVS CVSTOS, semideusq; pater.

DE EIVSDEM NATALI

DIE 19. IVNII.

Augurio iungendorum reg-
norum 19.

Epigramma.

Valliatres Regum, bis quatuor Anglia sedes,
Hibernus quinas, Scotia tresq; dedit.
Si numero coeant, si Principe, dena novemq;
Regna dabunt, vno Rege beata simul.
Qui nona & Iuni decima sub luce Monarcha
Nascitur, ille nouem regna decemq; tenet.
O longum teneat, cælum dum sydera voluet,
Dum fluidos voluet pontus & aura sinus.

Hoc

Hoc si fata negent, miserum si deserat orbem,
Angelicos orbes vt Patriarcha regat.

EIDEM EIVSDEM.

De Genealogia Regis ac Principis

studio doctissimi Antiquarij *Iacobi Maxuelli*

a *Carolo* Magno inter 27. *Carolos* rationi-

bus 100. delineata, interq; *Iacobos*

19. a *Iacobo* fortunato 52.

modis ducta.

Epigramma.

Non mage textilib' vitrix diffusa corymbis,
Quercū hedera in viridi lambit & ambit agro:
Sed neq; viuaces hederæ magis implicat artus,
Multiplices vitis, ducta, reducta, vias:
Quā te Magne Pater *Carolo* cum Principe, *Magnum*
Ad *Carolum* generis clara propago trahit.
Maxuello retegente diem, fuit ordine, centum
Distinctis in te *Carolus* ille modis.
Perq; nouem ac denos *Iacobi* nomine patres,
A *Fortunato* stat tibi Rege decus.
Bis tibi vicenis, bis senis tractibus ortum
Suggerit, auspicio nobilitante genus.
Hunc iuncta *Hesperia* generosa *Valentia* primum
Regni vnitorem nomine, fassa colit.
Te *Fortunato*, *Carolo*q; Britannia Magno,
Maiorem vt seruet maxima vota facit.

EIDEM EIVSDEM
De serenissimo Principe ENNONE, Frisiæ
Orientalis Comite, Domino in *Esens*,
Estendorf & Wumond, &c.

Epigramma.

TE totus licet orbis amet, Rex maxime, toto
Non minor est Princeps *Frisius* orbe tibi.
Exerit ut cunctos opali noua gemma colores,
Virtutum cunctas sic gerit *Enno* vices.
Enno tuas totiès in laudes ora resoluit,
Certat & officijs exuperare tuos.
Omnia sic peragit, sic omnia fatur, ut ori
Aut auri nil te gratius esse putet.
Tantis pro meritis Comiti Regalia fata
Donares, voto si *Themis* æqua foret.

EIVSDEM.

In obitum viri præstantissimi.

Epitaphium.

ORTU, VITA, FAMA, LIBERIS, ILLV-
STRI, SEV BELLO, SEV PACE, SVSPICI-
ENDO, DOMINO THOMÆ HAMILTO-
NIO A PREISTFEILDE, REGII CON-
SESSVS SENATORI, FEBRE SVBRE-
PTO, ANNO 1615. MAII, 15, ÆTATIS 78.
MNEMOSYNON HOC LVGENTES
POSTERI STATVERVNT.

EPICEDIVM.

STirpis *Hamiltoniæ* germen prænobile, *Thomas*,
Hoc tumulo, patriæ lucida gemma, latet.
Deliciæ

Deliciæ Procerum, populi spes, Martis alumnus,
Dextera Musarum, pacis ocellus adest.
Consilijs Regem, fulciuit lege Senatum,
Exemplo cunctis profuit ille suo.

ALIVD.

Flos *Hamiltonidum* beate *Thoma*,
Fælix nobilitate, Marte fælix,
Fælix iudicio, bonisq; fælix,
Fælix consilijs, honore fælix,
Fælix coniuge, prole, morte fælix,
Dulces exuias dicans sepulchro
Nec vitam, neq; terminas honorem.

Eruditionis Eximiæ Virgini
Bathsuæ Reginaldæ.

Epigramma.

Reginalda sacra vatum Regina choreiæ,
Dissimilem Daphnes te tua fata volunt.
Obtusâ Daphnen, sed acutâ cuspide Phæbum
Fixit Amor, Musis inuidiosus Amor.
Indoluit tandem, Phæbæaq; vulnera tollens,
Te simul auratâ cuspide (Virgo) ferit.
Spreuit Apollineas Daphne Peneïa voces
Blanditias fugiens, delitiasq; Dei.
Tu Phæbum sequeris, te *Bathsua* lætus ab alto
Vertice Parnassi Phæbus in astra vehit.
Versa est in laurum Daphne, sed vertitur in te
Laurus, & in celebrem verteris ipsa Deam.

EIVSDEM

In obitum lectissimæ Virginis

*Maria Candida, ex amici odio simulato,
morbo & morte correpta.*

Epitaphium.

MUltorum Virgo spes inuidiosa procorum,
Ambiguum fecit cui placitura foret.
Mors dubium soluit, supremæ victima sorti,
Candida quæ fuerat, pallida facta iacet.
Iram ne simulet, ne candida pectora fallat,
Quem *Maria* occasu mortis imago subit.

EIVSDEM

In lauream Doctorem

*Henrici Blacuodes iunioris
carmen augurale.*

Anagram. { HENRICVS BLACVODEVS } *matissim.*
 { EN HOC DVCE SALVS VRBI }

Epigramma.

Romuleas arces olim temeravit & auras,
Dira lues pecudum strage vitæmq; ferox.
Funeribus lassæ Phæbæa oracula ciues,
Supplicibus votis consulere diu.
Sacra Deus responsa tulit, non numine nostro
Est opus, a nostra prole petenda salus.
Parrisijs haud aliter Proceres decus vrbis & orbis,
Numen ut in morbos auxiliare vocent;
A *Blacuoda* o poscunt oracula patre,
Ille refert, proli cuncta remitto meæ.

Huic

